

Recollida d'aportacions sessions de debat autogestionades

-

Visió 2030

Nom de l'entitat:

CONSELL MUNICIPAL DE MANRESA

PERSONA DE CONTACTE:

Rosa de Paz Sanjuán/ Tècnica de Cooperació

29-10-2018

Títol de l'eix:

Especialment, Educació per al Desenvolupament i Comunicació

REPTES

Recull dels reptes

Des del municipi coincidim plenament amb un model de Cooperació transformador i on es treballi de forma transversal, però hem detectat al llarg dels diferents plans de sensibilització que la ciutadania i altres agents del municipi (a vegades la mateixa administració), encara associen cooperació a un enfoc assistencial i de transferència de recursos. Aquest aspecte ens fa pensar que tenim un gran repte a nivell de com comuniquem (llenguatges, accessibilitat als mitjans, tipus de missatges...).

Creiem que la crisi socioeconòmica ha repercutit en temes importants que han condicionat al sector de la Cooperació:

- Un retrocés del model que corre el risc de tornar a una mirada assistencialista tant de la intervenció social com de les relacions internacionals
- Un certa desafectació de la població i una preocupació per les problemàtiques més properes que condiciona la receptivitat vers la situació global
- Una pèrdua important de recursos que suposa un retrocés quant als avenços aconseguits en les campanyes pel 0,7%. Aquest aspecte també ha condicionat la reducció de recursos humans i suport tècnic que ha afeblit les entitats i el seu impacte social.

En aquest context, els principals reptes que les entitats han demanat recollir es situen en:

- Treballar el model de Cooperació de manera intersectorial, facilitant el treball transversal pels drets humans, sense diferenciar termes obsolets com “primer i tercer món”. Partim d'un món globalitzat on les causes de les problemàtiques i de la desigualtat són les mateixes als diferents països.
- Impulsar els vincles entre inclusió social i cooperació pel què fa a sensibilització ciutadana, promovent una vivència positiva de la diversitat cultural que hi ha als nostres municipis i veient aquest aspecte com una oportunitat d'aprenentatge mutu. En aquest sentit, continua sent vital crear espais de col·laboració i convivència, per exemple aprofitar tota la riquesa que es pot generar des de la proximitat als barris.
- Aprofundir sobre la nostra mirada sobre altres cultures i països i fugir d'un encara molt instaurat etnocentrisme.
- Arribar a la població de base i als principals agents multiplicadors dels municipis: aconseguir que no ho vegin com a sobrecàrrega del seu propi treball, sinó com a un àmbit que reforça els seus propis objectius.

- Fa anys que es troba imprescindible el treball en xarxa, però a la pràctica costa molt materialitzar un treball conjunt i horitzontal.
- La Cooperació toca els principals temes de la vida humana: drets, responsabilitat, interacció, democràcia... en canvi està allunyada de les prioritats de la ciutadania. Per què?
- Les causes de les desigualtats queden sovint “camuflades” amb la urgència de donar resposta als seus efectes. Això es suma a emocions de por o saturació de la ciutadania. Com passar aquesta barrera i connectar amb les persones per promoure canvis concrets.
- Com podem tenir presència als mitjans i xarxes de forma permanent i amb un model de Cooperació del s. XXI?
- Podem tenir credibilitat les administracions si no treballem des de la coherència entre els diferents departaments (tant municipals com de la Generalitat): com el Pla Director de Cooperació pot incloure propostes concretes i viables pel què a d'altres àmbits tan vitals en les transformacions socials com educació i promoció econòmica per exemple?
- Reconeixem la importància de fer pedagogia, de treballar des de la proximitat del municipi i amb els actors locals, però no comptem amb recursos humans prou formats i amb continuïtat als territoris per generar el treball sistematitzat i profund que requereix la formació en valors.

PROPOSTES

Recull de les propostes

Cal més suport directe als municipis, sigui de forma directa o a partir del treball conjunt entre administracions, especialment amb Diputació pel què fa a desenvolupar estratègies d'Educació per al desenvolupament. Aquest suport que veiem imprescindible, no és només de recursos sinó per difondre un model concret de Cooperació que involucri al conjunt de l'administració local.

En aquest línia cal generar amb d'altres departaments de la Generalitat una estratègia de transformació social i incloure al Contracte Programa de Benestar Social, una línia concreta de suport a polítiques d'educació per al desenvolupament que situïn a la Cooperació no com a una política sectorial sinó com una eina imprescindible de millora social. El mateix caldria pel què fa als Plans d'entorn i als Projectes educatius de Ciutat. Si la Cooperació no es fa present als documents estratègics dels municipis, no es pot tenir una incidència real en la creació d'una veritable ciutadania global.

Cal enfortir la formació dels càrrecs electes en temàtiques de transformació social i crear estratègies que premiïn (tant a nivell de visibilitat com de recursos) aquells municipis que incloguin aquest enfoc als plans estratègics de ciutat amb accions concretes.

És molt important no duplicar esforços i que hi hagi una coordinació estable a nivell d'administracions supralocals (inclouent també el Fons Català de Cooperació i LaFede). Caldria unificar espais de coordinació ja que els municipis no tenen recursos humans per assistir a les diferents xarxes. Arriba molt poc el treball del Consell Assessor d'Ens

Locals. Es podria pensar en sumar recursos i editar un butlletí conjunt de la Cooperació Catalana, més enllà de la difusió que ja fa cada ens.

Cal capitalitzar la trajectòria en Cooperació i sumar aprenentatges, seria interessant

crear una Escola per la transformació social, a fi a les universitats, però també “popular”.

Creiem que el Pla ha d'incloure un calendari seriós de recuperació de l'1%

Creiem que la compra pública ètica ha de tenir un paper primordial en el funcionament de l'administració, per coherència amb els valors que es volen transmetre. Caldria un paper exemplificador de la Generalitat en aquest aspecte per poder transmetre als municipis que la Compra Pública Ètica és possible i seria una gran empenta per conscienciar els proveïdors. La força del comerç just i del consum conscient en la transformació de les desigualtats està poc visibilitzada per al gran públic.

Incidir de manera més contundent als codis ètics dels mitjans de comunicació pel què fa a la imatge que donen dels països del sud i a les anàlisis de les relacions internacionals. Aconseguir un treball continuat amb les facultats de periodisme i Col·legis de periodisme.

Cal presència als mitjans de comunicació de més audiència, amb un pla de comunicació permanent que parli especialment de les causes i del model de Cooperació i trenqui la dinàmica que la ciutadania associï difusió de Cooperació amb recerca de recursos o amb assistència a actes. Cal un llenguatge directe que expliqui les situacions. Es podria fer un programa permanent de “transformació social” en hores importants d'audiència, capsules breus després de les notícies o programes reconeguts... Més que monogràfics (que també), missatges constants i contundents.

Campanya anual i conjunta a tots els municipis sobre causes de les guerres o efectes del comerç convencional (o aprofitar el que ja es fa, com per exemple, la campanya de comerç just i banca ètica) i donar-li major visibilitat i recursos. La coordinació d'una acció simultània cal que tingui els recursos suficients per poder descentralitzar les actuacions i facilitar el treball que suposa. Cal ser conscient que fora de la zona metropolitana no hi ha ONGD professionalitzades ni grups fort de voluntariat i molt poc personal especialitzat en l'àmbit. Creiem que és molt important plantejar també qui ha de convocar les actuacions, potser que es convoqui des de l'àmbit de Cultura, però amb un treball conjunt amb Cooperació, pot facilitar molt la repercussió mediàtica i ciutadana de les actuacions.